

Főoldal>Jogi szakember keresése>A különböző jogi szakmák

A különböző jogi szakmák

Írország

Ez az oldal az Írországban gyakorolt jogász hivatásokról nyújt áttekintést.

A jogi szakmák – bevezetés

Az állam bírói hatalmát a bíróságok gyakorolják az Alkotmány 34. cikkével és más jogszabályokkal – elsősorban a bíróságok létrehozásáról és szervezetéről szóló, módosított 1961. évi törvénnyel (Courts [Establishment and Constitution] Act), valamint e törvény módosított, 1961. évi kiegészítő rendelkezéseivel (Courts [Supplemental Provisions] Act 1961) – összhangban. A bírákat jogászként dolgozó pályázók közül nevezik ki. A bírák feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek. Ezt a függetlenséget az Alkotmány rögzíti. A jogászok két nagy csoportját jelentik az elsősorban az ügyfelekkel közvetlenül foglalkozó solicitorok, valamint a peres és egyéb képviselőre szakosodott barristerek.

1. Bírák

A Judicial Appointments Advisory Board (a bírák kinevezésével foglalkozó tanácsadó testület) megállapítja a bírói tisztségre jelölt személyek alkalmasságát, és erről tájékoztatja a kormányt. A testületet a bíróságokról és a bírósági tisztviselőkről szóló, 1995. évi törvény (Court and Courts Officers Act 1995) alapján hozták létre. A testület tagjai a Legfelsőbb Bíróság elnöke (Chief Justice), a Felsőbíróság (High Court), a körzeti bíróság (Circuit Court) és a kerületi bíróság (District Court) elnöke, a főtanácsnok (Attorney General), továbbá az Ügyvédi Kamara Tanácsa (Bar Council) és a Jogászegylet (Law Society) kinevezett képviselői, valamint az igazságügyért és a jogi reformokért felelős miniszter által kinevezett három személy. A bírákat a kormány javaslata alapján a köztársasági elnök nevezi ki. A bírói testület független, kizárólag az Alkotmánynak és a jogszabályoknak van alárendelve. Az Alkotmány értelmében a bírák számát időről időre jogszabályban határozzák meg.

A Legfelsőbb Bíróság (Supreme Court) tagjai a következők: a Legfelsőbb Bíróság elnöke (Chief Justice), aki az egész bíróság vezetője, valamint hét rendes bírósági elnök, akik a Legfelsőbb Bíróság bírójává (Judge of the Supreme Court) címet viselik. A Felsőbíróság (High Court) elnöke hivatalból tagja a Legfelsőbb Bíróságnak. A Felsőbíróság tagjai: a Felsőbíróság elnöke, akinek feladata a Felsőbíróság munkájának általános szervezése, valamint a Felsőbíróság bírójává (Judge of the High Court) címet viselő rendes bírósági elnök. A Legfelsőbb Bíróság elnöke és a körzeti bíróság elnöke szintén hivatalból tagja a Felsőbíróságnak. A Felsőbíróság egy elnökből és 35 bíróból áll. A körzeti bíróság tagjai: a körzeti bíróság elnöke és a körzeti bíróság rendes bírójává (Judge of the Circuit Court) címet viselő 37 rendes bírósági elnök. A kerületi bíróság elnöke szintén hivatalból tagja a körzeti bíróságnak. A kerületi bíróság tagjai: a kerületi bíróság elnöke és a kerületi bíróság bírójává (Judge of the District Court) címet viselő 63 másik bírósági elnök. A bírák illetményét időről időre jogszabályban határozzák meg.

A bírákat meghatározott idejű – kutatási tevékenységen kívüli – szakmai gyakorlattal rendelkező, szakképzett jogtanácsosok és ügyvédek közül nevezik ki. A bíróságokról szóló, 1961. évi törvény kiegészítő rendelkezései (Courts [Supplemental Provisions] Act 1961) 29. szakaszának (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a kerületi bíróság bírói tisztségére legalább tízéves ügyvédi vagy jogtanácsosi gyakorlatot szerzett személy jelölhető. A bíróságokról és a bírósági tisztviselőkről szóló, 1995. évi törvény (Courts and Courts Officers Act 1995) 30. szakasza értelmében legalább tízéves gyakorlattal rendelkező jogtanácsos vagy ügyvéd jelölhető a körzeti bíróság bírói tisztségére. A bíróságokról és a bírósági tisztviselőkről szóló 2002. évi törvény (Courts and Courts Officers Act 2002) értelmében a Felsőbíróság vagy a Legfelsőbb Bíróság bírói tisztségére jogtanácsos vagy ügyvéd minőségben legalább 12 éves gyakorlatot szerzett személy jelölhető. Amint azt fentebb már említettük, a bírói testület független, a bírák e minőségükben kizárólag az Alkotmánynak és a jogszabályoknak vannak alárendelve, és hivatalba lépésük alkalmával az Alkotmány 34.5.1 cikkének megfelelően a következő nyilatkozatot teszik:

„A Mindenható színe előtt ünnepélyesen és őszintén kijelentem és fogadom, hogy a Legfelsőbb Bíróság elnökeként (a megfelelő tisztség beírandó) betöltött tisztségemben jogszerűen és becsületesen, legjobb tudásom és képességeim szerint, félelem, részrehajlás és rosszindulat nélkül járok el, továbbá betartom az Alkotmányt és a jogszabályokat. Isten vezéreljen és tartson meg engem ebben.”

Az Alkotmány értelmében a Felsőbíróság és a Legfelsőbb Bíróság bírái hivatalukból kizárólag akkor mozdíthatók el, ha helytelen magatartásuk vagy alkalmatlanságuk bebizonyosodott, és erről az ír parlament (Oireachtas) mindkét háza határozatot hozott. Az 1924. évi bírósági törvény (Courts of Justice Act 1924) és az 1946. évi kerületi bírósági törvény (Courts of Justice [District Court] Act 1946) a körzeti és kerületi bíróságok bíráira vonatkozóan is hasonló törvényi rendelkezéseket tartalmaz.

2. A főtanácsnok és az ügyészség igazgatója

Az Alkotmány 30. cikke értelmében a főtanácsnok (Attorney General) a „kormány tanácsadója jogi kérdésekben és jogi szakvélemények ügyében”. A főtanácsnokot a Taoiseach (ír miniszterelnök) jelölése alapján a köztársasági elnök nevezi ki; ha a Taoiseach elhagyja hivatalát, a főtanácsnok is köteles tisztségéről lemondani. A főtanácsnok általában gyakorló ügyvéd és vezető jogtanácsos. Nincs olyan szabály, amely a főtanácsnok részére kötelezően előírná magánpraxisának szüneteltetését, az utóbbi években azonban ez volt a gyakorlat.

A főtanácsnok – mint a kormány jogi tanácsadója – a kormány által az Oireachtas (országgyűlés) két háza elé terjesztendő valamennyi törvényjavaslatot megvizsgálja. A főtanácsnok tanácsadással segíti továbbá a kormányt nemzetközi ügyekben, például nemzetközi megállapodások megerősítése esetén. A főtanácsnok további feladata a közérdek érvényesítése. Ezt különböző eljárások során felperesként vagy alperesként is elláthatja. Bár a főtanácsnokot a Taoiseach nevezi ki, a főtanácsnok független a kormánytól. Az Alkotmány értelmében a jogszabályok alkotmányosságának vizsgálatára irányuló ügyben mindig a főtanácsnok az elsőrendű alperes.

1976 előtt valamennyi súlyos bűncselekmény esetében a főtanácsnok nevében emeltek vádat. Az Alkotmány úgy rendelkezik, hogy e feladatot a törvény által erre felhatalmazott más személy is elláthatja. Ezért a büntetőjárásról szóló – 1976-ban hatályba lépett – 1974. évi törvény (Prosecution of Offences Act 1974) 2. szakasza létrehozta a legfőbb ügyész (Director of Public Prosecutions) tisztségét; az elgondolás a fenti feladat ellátására irányuló, politikai kapcsolatától mentes tisztség létrehozása volt. A legfőbb ügyészt a kormány nevezi ki, ő azonban köztisztviselő, tehát a kormány távozása esetén – a főtanácsnoktól eltérően – nem kell lemondania. Így biztosított a folyamatos bűnüldözés. Az 1974. évi törvény értelmében a legfőbb ügyész feladatainak ellátása során független. A legfőbb ügyészt a kormány elmozdíthatja hivatalából, azonban kizárólag abban az esetben, ha a Legfelsőbb Bíróság elnökéből, a Felsőbíróság egyik bírájából és a főtanácsnokból álló bizottság a legfőbb ügyész egészségi állapotáról vagy magatartásáról szóló jelentést készítette.

Ezért a legfőbb ügyész (DPP) hoz döntést arról, hogy valamely személyt meg kell-e vádolni valamely súlyos bűncselekmény elkövetésével, és ha igen, mi legyen a vád. Valamennyi bűncselekmény üldözése a legfőbb ügyész nevében történik, azonban a kevésbé súlyos bűncselekmények ügyében a Gardai (ír

rendőrség) legtöbbször anélkül is nyomozhat, hogy az aktát megküldené a legfőbb ügyész részére. Ilyen esetben a legfőbb ügyész az ügy kezelésére vonatkozó tanácsot adhat a Gardaí részére. Bár a legfőbb ügyész a bűnüldözés terén átvette a főtanácsnok szerepét, nemzetközi vonatkozású ügyekben – például kiadatás esetén – továbbra is a főtanácsnok látja el ezt a feladatot.

3. A bírósági szolgálat alkalmazottai

A bírósági szolgálat (Courts Service) alkalmazottai a bírósági hivatalvezetők (Court Registrars) és a **bírósági titkárok** (Court Clerks).

A bírósági titkárok felelnek a bíróságok igazgatási jellegű feladatainak általános ellátásáért. A bírósági hivatalvezető fő feladata, hogy segítse a bírót a bírósági tárgyalás során, valamint biztosítsa a bíróság zökkenőmentes működtetéséhez szükséges, igazgatási jellegű feladatok hatékony ellátását.

A bírósági szolgálatot önálló jogi személyként a kormány 1999 novemberében hozta létre, a bírósági szolgálatról szóló 1998. évi törvény (Courts Service Act, 1998) alapján. A bírósági szolgálat az igazságügyi és esélyegyenlőségi miniszternek, valamint – a miniszteren keresztül – a Kormánynak tartozik elszámolással.

A bírósági szolgálatnak öt feladatköre van:

a bíróságok irányítása;

támogató szolgáltatások nyújtása a bírák számára;

a lakosság tájékoztatása a bírósági rendszerről;

a bíróságok számára épületek biztosítása, ezek üzemeltetése és karbantartása;

a bíróságokhoz forduló személyek számára különféle szolgáltatások nyújtása.

4. A sheriff

Írországban minden megyében rendőrkapitány (sheriff) működik, aki köztisztviselő; feladatai közé tartozik, hogy bírósági ítélet meghozatalát követően – tartozás rendezése érdekében – bizonyos javakat lefoglaljon és értékesítsen. A sheriffet a bírósági tisztviselőkről szóló 1945. évi törvény (Court Officers Act 1945) alapján nevezik ki; a törvény 12. szakaszának (5) bekezdése értelmében csak azok a személyek nevezhetők ki e tisztségre, akik legalább öt éve ügyvédi vagy jogtanácsosi tevékenységet folytattak, illetőleg akik legalább öt évig sheriff vagy sheriff-helyettes mellett irodavezetőként vagy titkárságvezetőként dolgoztak. A törvény 12. szakasza (6) bekezdésének g) pontja kimondja, hogy a törvény előző szakaszainak hatálya alá tartozó sheriff alkalmazásának feltételeit időről időre a pénzügyminiszter határozza meg, az igazságügyi és esélyegyenlőségi miniszterrel folytatott konzultációt követően.

5. Jogtanácsosok (solicitorok)

Az Írországi Jogászegylet (Law Society of Ireland) felügyeli a jogtanácsosnak készülő diákok képzését, továbbá fegyelmi jogkört gyakorol a végzett jogtanácsosok felett. A jogtanácsossá váláshoz le kell tenni az évente kétszer, általában tavasszal és ősszel tartott záróvizsgákat (FE-1 vizsgák). Az FE-1 vizsgán a következő nyolc tárgyból kell írásbeli vizsgát tenni: társasági jog, alkotmányjog, szerződési jog, büntetőjog, méltányos jogszolgáltatás, európai közösségi jog, ingatlanjog, deliktualis felelősségi jog. Ezt követően az egyéneknek az I. szakmai gyakorlati tanfolyam (PPC I) megkezdéséhez megfelelő (gyakorló) ügyvédet kell találniuk, aki képző ügyvédként tevékenykedik. A PPC I szeptembertől márciusig tart, és a kurzus a következő tárgyakat fedi le: alkalmazott földjog, hagyatéki és adójog, üzleti jog, alapítványi tanfolyam, peres ügyek (polgári és büntetőjogi), ír joggyakorlat (LPI), készségekkel együtt (polgári és érdekképviselő, kikérdezés és tanácsadás, jogi kutatás, jogi prezentációs készségek, jogi írás és szövegezés, tárgyalás és szakmai fejlődés). A jelöltek képzési szerződése a PPC I záróvizsga után 14 nappal kezdődik. A PPC II tanfolyamra felvétel előtt az Oktatási Bizottságnak ki kell nyilatánia, hogy a jelölt a PPC I-et teljesítette. A gyakornok a 24 hónapos képzési időszak 11. hónapjában visszatér a jogi karra a PPC II elvégzéséhez. A PPC II-ben lefedett tantárgyak a szakmai gyakorlat, magatartás és menedzsment (kötelező), valamint számos választható tárgy az üzleti tevékenység, gyakorlat és eljárás, valamint magánügyfél témakörben. A képzés általában minden év áprilisában kezdődik, és 11 hétig tart, beleértve a vizsgákat is. A PPC II elvégzése után az egyéneknek vissza kell térniük a képző ügyvéd irodájába, és le kell tölteniük a hátralévő időt, amely tíz hónap, ha a gyakornoknak nem számították be a PPC I előtt végzett munkát, vagy hat hónap, ha kreditet szerzett.

A gyakornokok akkor kérhetik felvételüket az ügyvédi névjegyzékbe, ha:

az összes vizsgát letették;

sikeresen teljesítették a képzési időszakot; és

a képző ügyvéd esküt tett arra vonatkozóan, hogy a gyakornok jogtanácsosnak alkalmas és megfelelő személy.

Végül praxisigazolás akkor kérhető, amint az illetőt felvették a jogtanácsosi névjegyzékbe.

A fegyelmi jogkört minden végzett jogtanácsos felett a Jogászegylet gyakorolja. Az 1954 és 1994 közötti jogtanácsosokról szóló törvény értelmében a Jogászegylet Fegyelmi Tanácsa rendelkezik hatáskörrel az olyan állítólagos kötelességszegések kivizsgálására, mint például a pénzeszközök hűtlen kezelése. Ha kötelességszegést állapítanak meg, a tanács maga is szankciót szabhat ki az ügyvédre (aminek része lehet minden sértett vonatkozásában egy legfeljebb 15 000 eurós összeg visszafizetésére vonatkozó kötelezés), vagy a tanács megállapítását és ajánlását a Legfelsőbb Bíróság elnökéhez terjesztheti, aki végül dönt a jogtanácsosra kiszabandó szankció jellegéről. Az elnök jogosult a jogtanácsost a jogtanácsosi tevékenység folytatásától bizonyos időre eltiltani (felfüggesztés), valamint ezt a felfüggesztést megszüntetni. Ha a fegyelmi tanács úgy ítéli meg, hogy a jogtanácsos túl magas összeget számított fel szolgáltatásaiért, kötelezheti őt meghatározott összeg ügyfélnek történő visszafizetésére.

A 2003. évi 732. jogszabály – a jogász tevékenység folytatásáról szóló, 2003. évi európai közösségi rendeletek (European Communities [Lawyers' Establishment] Regulations 2003) – szerint a tagállamok ügyvédi vagy jogtanácsosi tevékenységet folytatni kívánó állampolgárai kötelesek az Ügyvédi Kamara Tanácsánál (Bar Council), illetőleg a Jogászegyletnél (Law Society) kérni a névjegyzékbe való felvételüket. A jelentkezést elbírálják, és elfogadás esetén igazolást adnak ki a névjegyzékbe történt felvételről. Az Ügyvédi Kamara Tanácsa, illetőleg a Jogászegylet elutasító határozata elleni fellebbezést a Felsőbírósághoz kell benyújtani.

6. Ügyvédek (barristerek)

Az Honorable Society of King's Inns nevű társaság kínál olyan posztgraduális jogi képzést, amelynek sikeres elvégzését követően az ügyvédi kamarában (Bar) ügyvédi gyakorlatot folytatni kívánó jelölt ügyvédi címet (barrister-at-law) szerez. A King's Inns önkéntes alapon működő társaság, amelynek vezető szerve a választmány; a választmány tagjai bírák és rangidős ügyvédek közül kerülnek ki. Az ügyvédi címhez szükséges képzésre felvételi vizsgával lehet bekerülni, a vizsgán a King's Inns jogi diplomájával vagy más jogi végzettséggel rendelkező jelöltek vehetnek részt. A jogi diploma megszerzéséhez szükséges tanfolyam hossza két év (esti tagozaton), a Barrister-at Law Course pedig egy nappali tagozatos egyéves képzés vagy moduláris kétéves képzés. A kurzus sikeres befejezése után a hallgatókat a Legfelsőbb Bíróság elnöke behívja a Legfelsőbb Bíróság ügyvédi kamarájába, és a behívott ügyvédek az ünnepség után feliratkoznak az ügyvédi kamara tagjainak névjegyzékébe. A díjazás ellenében végzett ügyvédi munka megkezdéséhez azonban további előírásoknak kell eleget tenniük.

Az ügyvédi tevékenység folytatásához az ügyvédnek be kell iratkoznia a jogi könyvtárba (Law Library). A jogi könyvtár forráshely az ügyvédi munkához, továbbá – éves díj ellenében – hozzáférést biztosít a különböző jogi szövegekhez és anyagokhoz. Mielőtt az ügyvédet felveszik a jogi könyvtárba, mentort (legalább ötévi gyakorlattal rendelkező ügyvédet) kell választania. Amíg a frissen végzett ügyvéd a mentor mellett dolgozik (általában egy évig), a „devil” (segédügyvéd) névvel jelölik. A mentor megismerteti a segédügyvédet az ügyvédi munka gyakorlati vonatkozásaival, és rendszerint perbeszéd megfogalmazásával, jogi kutatómunka elvégzésével, valamint bíróságon történő eljárással is megbízza.

Az Írországi Ügyvédi Kamara Általános Tanácsa (General Council of the Bar of Ireland) – egy törvény által nem szabályozott testület – ellenőrzi az ügyvédek életvitelét. A tanácsot az ügyvédi kamara tagjai választják évente. A tanács szakmai etikai kódexet ad ki, amelyet a kamara tagjai időről időre módosítanak. Ez az etikai kódex az ügyvédekkel szemben támasztott követelményeket tartalmazza.

Az etikai kódex megsértésével kapcsolatos állításokat az Ügyvédi Kamara Tanácsának Szakmai Gyakorlati Bizottsága vizsgálja, amelynek tagjai között vannak kamarán kívüli tagok is. A bizottságnak hatásköre van bírság és figyelmeztetés kiszabására, valamint a tag Jogi Könyvtárból való felfüggesztésére vagy kizárására. Döntése ellen a fellebbviteli tanácshoz (Appeals Board) lehet fellebbezni, amelynek tagjai között szerepel a körzeti bíróság egy bírója, valamint egy bírósági ülnök is.

Korábban az ügyvédnek jogtanácsostól kellett utasítást kapnia, és az ügyvéddel való közvetlen kapcsolattartás tilos volt. A tisztességes kereskedelem bizottsága (Fair Trade Commission) ezt a gyakorlatot felülvizsgálta, 1990. évi beszámolójában a közvetlen kapcsolatteremtés általános tilalmát korlátozó gyakorlatnak minősítette, és javaslatot tett az etikai kódexből történő törlésére. A bizottság egyetértett azzal, hogy bizonyos esetekben kívánatos lehet a jogtanácsos bevonása az ügybe. A bizottság ajánlása szerint nem szükséges törvényben vagy más jogszabályban előírni az ügyvédt utasító jogtanácsos fizikai jelenlétét a bíróságon. Ezeket az ajánlásokat teljeskörűen nem hajtották végre, azonban bizonyos elismert szakmai szervezetek közvetlen hozzáférése érdekében az etikai kódexet több ponton módosították.

Az ügyvéd kevesebb szakmai tapasztalattal bíró junior counsel vagy rangidős (vezető) senior counsel lehet. Az ügyvédi kamara (Bar) tagjai szokás szerint néhány évig junior counsel minőségben dolgoznak, majd eldöntik, szeretnének-e vezető ügyvéddé válni. A vezető ügyvéddé történő előlépés nem automatikus; néhány junior counsel soha nem pályázik e címre. Általánosságban 15 év gyakorlatot követően a legtöbb ügyvéd vezető ügyvéddé lép elő. A vezető ügyvédi címre pályázók a főtanácsnokhoz fordulnak jóváhagyásért, de a tényleges kinevezést a főtanácsnok ajánlása alapján a kormány végzi el; a főtanácsnok a kinevezés kérdésében egyeztet a Legfelsőbb Bíróság elnökével, a Felsőbíróóság elnökével, valamint az ügyvédi kamara tanácsának (Bar Council) elnökével.

Általában a junior counselok dolgozzák ki és szerkesztik meg a beadványokat, és bizonyos bírósági ügyeket folytatnak le, általában az alsóbb szintű bíróságokon, de nem kizárólagosan. A senior counsel feladatai közé tartozna a junior counsel által készített beadványtervezetek áttekintése, valamint a nehezebb ügyek vitele a Felsőbíróóság és a Legfelsőbb Bíróságon.

7. Megyei hivatalvezetők

A **megyei hivatalvezetők** (County Registrars) képesítéssel rendelkező jogtanácsosok, akiket a kormány nevez ki. A körzeti bíróságnál igazságügyi jellegű funkciót látnak el és a körzeti bíróság hivatalának irányításáért felelnek.

A megyei hivatalvezetők (Dublin és Cork kivételével) egyúttal a megyei sheriff tisztségét is ellátják.

8. Közjegyzők

A közjegyzőket (notary public) a Legfelsőbb Bíróság elnöke nevezi ki nyílt eljárás során. A közjegyző a következő főbb feladatokat látja el: okiratok hitelesítése;

okiratokon szereplő aláírások valóságának ellenőrzése és tanúsítása;

kereskedelmi okiratokkal (például saját és idegen váltókkal), illetve tengerészeti ügyekkel kapcsolatos közjegyzői óvások végrehajtása;

kijelentések, nyilatkozatok és (az ír bíróságok előtt folyamatban lévő ügyek kivételével) eskü alatt tett nyilatkozatok (affidavit) írásba foglalása.

A kinevezésre irányuló kérelemben meg kell jelölni a kérelmező állandó lakhelyét és foglalkozását, az adott kerületben működő közjegyzők számát, a kerület lakosainak számát, a közjegyzői működés szükségességét alátámasztó körülményeket és/vagy az álláshely megüresedésének módját. A kérelmet a kérelmező írásbeli nyilatkozatával kell megerősíteni, amelyhez a kérelmezőnek hat helyi jogtanácsos, valamint a helyi közösség hat vezetője által aláírt alkalmassági nyilatkozatot kell csatolnia. A kérelem indítvány útján kerül a Legfelsőbb Bíróság elnöke elé; az indítványt a Legfelsőbb Bíróság Hivatalán (Supreme Court Office) keresztül kézbesítik az Írországi Közjegyzői Testület (Faculty of Notaries Public in Ireland) nyilvántartója, a Jogászegylet titkára, valamint a kérelmező megyéjében és a szomszédos megyékben működő valamennyi közjegyző részére.

Az általános gyakorlat szerint kizárólag jogtanácsosokat neveznek ki közjegyzővé. Ha olyan személy pályázik közjegyzői tisztségre, aki nem jogtanácsos, a Jogászegylet felhívására olyan nyilatkozatot kell benyújtania a Legfelsőbb Bíróság elnökéhez, melyben vállalja, hogy nem foglalkozik ingatlanáruházással, továbbá nem végez általános jogtanácsosi tevékenységet. A közjegyzői kinevezéshez a kérelmezőnek az Írországi Közjegyzői Testület előtt vizsgát kell tennie.

Megjegyzés:

A főtanácsnok, a legfőbb ügyész, a bírósági titkárok és a rendőrkapitányok jelenlegi díjazásával kapcsolatos kérdéseiket az alábbi módon tehetik fel:

e-mailben vagy

postai úton az alábbi címen:

Human Resources

Department of Finance

Merrion Street

Dublin 2

Az ügyvédek önálló vállalkozási tevékenységet végeznek, jövedelmük között nagyok az eltérések.

A jogtanácsosok lehetnek önálló vállalkozók, ha saját praxisuk van, de lehetnek alkalmazottak is; jövedelmük között szintén nagyok az eltérések.

A közjegyzők a hitelesített okiratok után díjat számítanak fel. Jogszabály nem írja elő a közjegyző által felszámítható díj mértékét; a közjegyzők általában az idő, az utazási költség és a szakember által nyújtott szolgáltatások elvárható ára alapján határozzák meg a díjat.

Utolsó frissítés: 15/05/2023

E lap nemzeti nyelvű változatát az adott tagállam tartja fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Az Európai Bizottság nem vállal semmifajta felelősséget az e dokumentumban szereplő vagy abban hivatkozott információk vagy adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.